

rasende hurtigt, ergennemgaaende dem, der ikke har travlt, men som gerne paa en eller anden Maade vil se, hvor hurtigt de kan køre. Men da man en Gang har fastsat Hastigheden til 50 km, vilde jeg foretrække, at man var blevet staaende derved. Jeg er ikke i Tvivl om, at man vil forstaa, at jeg finder det uheldigt, at Vejraadet skal gaa ud, men Udvalget har fundet, det var fornuftigt, og der er ikke andet at gøre. Vi maa blot haabe, at det kommer til at virke saaledes, som man fra alle Sider ønsker, at vi faar et godt Vejnet. Derimod er der forskellige Ændringer, som jeg allerede nu vil antyde, at jeg bliver nødt til at stille til Lovforslagets tredie Behandling, fordi de er fremkaldte af Udvalgets Ændringsforslag, men jeg tror ikke, de vil volde nogen som helst Vanskelighed. Det skyldes Udvalgets Stilling med Hensyn til Cykellygterne, at Bestemmelserne ikke gælder en Del af Aaret. Der vil i den Henseende fremkomme Ændringsforslag om, at de Steder, hvor Politivedtægterne siger, at Bestemmelserne skal gælde, der forandrer Loven selvfølgelig ikke disse Regler. Endvidere med Hensyn til Traktorerne, som tilhører Hæren, at man i Tilfælde af Manøvre kan betragte dem som Motorer. Jeg gaar ud fra, at disse Regler ikke vil møde Modsigelse fra nogen Side.

De Regler, her er stillet Forslag om, er jo fremkommet ved et Kompromis, og et Kompromis er altid udsat for at blive angrebet fra begge Sider; men lad os nu tage disse Regler og se at faa det bedste ud af dem. Derimod er der en enkelt Regel, som jeg meget vil fraraade Tinget at stemme for, thi saa synes jeg, vi kommer meget langt ud. Det er Forbudet mod, at Føreren af et Motorkøretøj ryger Tobak og nyder spirituøse Drikke, medens han er i Funktion. Lad mig straks sige, at jeg selvfølgelig forstaa, at der er Tale om virkelig at ryge Tobak og ikke om at skraa, og Grunden til, at man stiller Forslag om et saadant Forbud, er naturligvis den, at Føreren ved at ryge kan faa Aske i Øjnene eller lignende. Jeg har forespurgt hos Politiet, men dette kan ikke oplyse noget Tilfælde, hvor der er sket Ulykker, fordi Chaufføren har røget Tobak. Jeg synes, det er uheldigt, at denne Bestemmelse er kommet med. Men lad det nu være, hvad det vil med Tobakken, og lad os se paa Spiritusen. „Det er forbudt Føreren af et Motorkøretøj at nyde spirituøse Drikke, saa længe han er i Funktion“, staar der i Ændringsforslaget. Men en saadan Regel synes jeg ikke, man kan gaa med til; thi den vilde efter min Mening være en udpræget Klassebestemmelse. Folk, som har Raad til

at holde Chauffør, kan jo sagtens, de kan blot lade deres Chauffør køre, saa kan de selv baade ryge og drikke, men andre, som maa være deres egen Chauffør, kan ikke gøre det. Hvis en saadan Mand tager i Skoven, maa han hele Dagen igennem ikke en Gang nyde en Bajer; thi han er jo i Funktion, indtil han er kommet hjem. Men lad os se bort fra et saadant Tilfælde og se paa hele den Gruppe af Mennesker, som lever af at være Chauffører. Hvorledes vil deres Stilling blive? Kan det forsvares at indføre en saadan Særbestemmelse for disse Mennesker? „Saa længe de er i Funktion“, staar der; det vil med andre Ord sige, at alle, der lever af at være Chauffør, fra det Øjeblik, de møder til Tjenesten, og saa længe de overhovedet kører eller holder — for de er ogsaa i Funktion, medens de holder —, ikke maa have Lov til at drikke en Bajer, ikke en Gang, naar deres Kone kommer med Frokost til dem. Jeg synes dog, det er for galt, det kan man ikke gaa med til. Og hvad betyder det, at man forbyder en Chauffør at nyde spirituøse Drikke, saa længe han er i Funktion, naar han jo dog kan drikke alt, hvad han vil, forinden? Man kan jo ikke forbyde ham at drikke mellem Kl. 6 og Kl. 8, hvis han skal møde til Tjeneste Kl. 8. Nej, det er en ganske urimelig Bestemmelse. Jeg forstaa godt — i Modsætning til de to ærede foregaaende Talere — Udvalgets Hensigt: Udvalget vil berusede Chauffører til Livs, og denne Bestræbelse kan jeg fuldt ud billige, men det forekommer mig ikke, at man naar sit Maal ved en saadan Bestemmelse. Man vil nemlig indføre en Bestemmelse, som Politiet ikke kan overholde. Jeg gad for Resten se, hvem der vilde gaa hen og anmelde en Chauffør, som staar paa Raadhuspladsen og spiser sin Mad og drikker en Bajer til. Jeg tror slet ikke, der vilde være nogen, som vilde anmelde ham. Der er blevet sagt, at Bestemmelsen vilde føre til Angiveri. Det tror jeg slet ikke; jeg tror ærlig talt, at Folk vilde vægre sig ved at anmelde noget saadant. Og hvad skal det ulykkelige Politi gøre? Man siger, Bestemmelsen ikke kan skade — jo, enhver Lovgivningsregel, som Myndighederne staar magtesløse overfor, som de maa se paa bliver overtraadt og overtraadt og overtraadt, uden at der gribes ind, maa virke skadeligt og samfundsnedbrydende. Lad os have strenge Bestemmelser for berusede Chauffører, men ikke Bestemmelser, hvis Overtrædelse ingen af os vil anmelde. Jeg tror — men det kan jo være, jeg tager fejl —, at heller ikke Medlemmerne af det ærede Udvalg vilde komme til Justitsministeren og